

РЕШЕНИЕ

№ 968

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

при участието на секретаря РУЖА Й. АЛЕКСАНДРОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело № 20221110165147 по описа за 2022 година

ЮЛ е предявило срещу С.О. искове с правно основание чл. 410, ал.1, т. 2 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, с искане да се признае за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 897.12 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски в размер на 15 лв. по щета № 210861055 по застраховка „Автогрижа“, застрахователна полица № 0320219907005926 за нанесени щети на МПС марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, във връзка с настъпило застрахователно събитие на 31.05.2021г. /ПТП/ в адрес, ведно със законната лихва от 07.03.2022г. до окончателното изплащане, както и сумата от 50.84 лв., представляваща мораторна лихва за период от 16.08.2021 г. до 07.03.2022 г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по гр. д. № 12075/2022 г. по описа на СРС, 39 състав.

Ищецът твърди, че на 31.05.2021 г., в адрес, водачът на МПС марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №. попада в необезопасена и несигнализирана по нормативно установения ред неизправност на пътното платно-дупка, в резултат на което на МПС-то са причинени щети. В исковата молба е посочено, че за процесния автомобил към момента на ПТП има валидна застраховка „Каско“, а причинените щети били оценени на стойност 882,12 лв., заплатени от ищцовото дружество. Към ответника била предявена регресна претенция за възстановяване на горепосочената сума на 16.06.2021г., както и на ликвидационни разноски в размер на 15 лв., но плащане не последвало, като ответникът е този, който отговаря за поддръжката и обслужването на пътя. Моли съда да уважи иска. Претендира разноски. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа исковата и претендират се разноски по делото, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, Оспорва механизма на настъпване на ПТП, както и че наличието на причинно-следствена връзка, като твърди и че същото е недоказано. Оспорва размера на претендираното обезщетение. Навежда доводи за съпричиняване, като водачът не бил съобразил поведението си на пътя с конкретната пътна обстановка. Оспорва наличието на бездействие на негови служители във връзка с поддържането на пътя. Поддържа, че за процесния участък е възложено извършване на ремонтни дейности на ЮЛ, които са извършени, като изпълнителят поема гаранция за изпълнените ремонтни работи и дейности за срок от 2 години. Моли съда да отхвърли иска, в условията на евентуалност да намали размера на обезщетението. Претендира разноски. С оглед изложеното се моли да бъдат отхвърлени предявените искове, като в полза на ответника бъдат присъдени разноски.

Третото лице – помагач на страната на ответника ЮЛ изразява становище по предявените искове, като счита същите за неоснователни. Посочва, че съгласно сключения договор със С.О. е нямал задължение да поддържа участъка на адрес, където било настъпило процесното ПТП. Излага твърдения за съпричиняване от страна на водача поради нарушаване на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че адрес, находяща се в гр. С. е общински път, както и че по щета № 210861055 по застраховка „Автогрижа“ по застрахователна полица № 0320219907005926 ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 882.12 лв. на 16.06.2021 г.

От представената по делото комбинирана застрахователна полица „Каско“ и „Автомобилен асистанс“ № 0320219907005926 от 30.03.2021 г. със срок на действие от 01.04.2021 г. до 31.03.2022 г., ведно с добавък № 1, от която се установява, че МПС „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК № е било застраховано по посочената застраховка в ЮЛ.

Представена е и застрахователната преписка на ЮЛ във връзка с настъпилото застрахователно събитие, като към нея е приложено искане за оценка на вреди по застраховка „Каско на МПС“ от 01.06.2021 г., опис – заключение по щета № 210861055 от 01.06.2021 г. Представено е възлагателно писмо от 01.06.2021 г., съгласно което ищецът е възложил на автосервиз ЮЛ извършването на ремонта по щета № 210861055. Представена е и фактура № 0002312376 от 10.06.2021 г. издадена от ЮЛ за предоставена услуга на автомобил марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, на стойност 882.12 лв. с ДДС, както и платежно нареждане от 16.06.2021 г. за заплащане на ЮЛ сумата от 882.12 лв., представляващо плащане по щета № 210861055.

С писмо с изх. № 310008192 от 29.07.2021 г., ищецът е поканил ответника да възстанови платената от застрахователя сума в размер 897.12

лв., като видно от известието за доставяне същото е било получено от ответника на 30.07.2021 г.

Представени са и Общи условия за застраховка „Каско на МПС“ на ЮЛ.

По делото е представен договор № СОА19-РД-555-359 от 31.05.2019 г., сключен между С.О. и ЮЛ с предмет извършване на дейности на територията на С.О. – райони „К.“, „П.“ и „О.“, по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, със срок на договора 48 месеца. Представено е още приложение № 6 към договора, представляващо улици за текущо и превантивно поддържане по показатели на изпълнение в границите на зона V.

Представено е писмо с изх. № СОА20-ТД26-10216 от 27.10.2020 г. от зам. кмет на С.О. до ЮЛ, с което е възложено на третото лице ремонтни работи по адрес – асфалтови кръпки 500 м², които следвало да се извършват в срок до 30.11.2020 г. Към писмото са приложени акт относно фактическото приключване на СМР за обект: адрес, три броя количествени сметки за обект: адрес, протокол № 295 за установяване на завършването и за заплащането на СМР по писмо с изх. № СОА20-ТД26-10216 от 27.10.2020 г., двустранна сметка от 11.01.2021 г., както и фактура от 11.01.2021 г.

Представено е писмо с изх. № СОА21-ТД26-2404 от 24.02.2021 г. от зам. кмет на С.О. до ЮЛ, с което е възложено на третото лице ремонтни работи по кръстовището на адрес и адрес – асфалтови кръпки 100 м², които следвало да се извършват в срок до 20.04.2021 г. Към писмото са приложени акт относно фактическото приключване на СМР за обект: „Кръстовището на адрес и адрес, количествена сметка за обект: „Кръстовището на адрес и адрес, протокол № 357 за установяване на завършването и за заплащането на СМР по писмо с изх. № СОА21-ТД26-2404 от 24.02.2021, двустранна сметка от м.2021 г., както и фактура от 28.05.2021 г.

Като свидетел по делото е разпитван М. П., който посочва, че инцидентът настъпил с автомобил, с който спукали гума. Посочва, че същият се случил през м. май 2021 г. с автомобил „Ленд Роувър Дискавъри“ ДК №, който бил взет за тестово каране преди да го закупят и решили да отидат в ресторант „В.“ в кв. Д.. Посочва, че пътят бил павиран, като малко преди ресторанта се спукала задна дясна гумата. Посочва, че се движел с около 30-40 км./ч., около 10 метра преди завой и нямало как да се кара по-бързо., като автомобилът се движел в крайния десен участък на пътя където имало разбити павеа, и минавайки през тях след 50 м. видял индикация на таблото за ниско ниво на задна дясна гума, като установил, че е спукана от разбитите павеа. Имало увреждания на гумата и джанта, която била одраскана и наранена. Свидетелят не си спомнял името на улицата. Твърди, че нямало знаци или други индикации за наличието на проблем на пътя.

Съгласно приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, която съдът намира за пълна, компетентна и обективно изготвена, се установява, че причините за настъпване на ПТП били слените: на 31.05.2021 г. около МПС „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, се движело адрес при преминаване през необезопасена дупка на пътното платно, вследствие на

което по автомобила настъпили материални щети. Всички увреждания по процесното МПС се намирили в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Вещото лице посочва, че стойността необходима за възстановяване е на МПС марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП била 901.92 лв. Вещото лице посочва, че обичайните ликвидационните разноски на застрахователя варирали в различните застрахователни компании между 10 и 25 лв.

По иска с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ ищецът следва да докаже наличие на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и водача на увредения автомобил, настъпило в срока на застраховката застрахователно събитие вследствие виновно и противоправно поведение на ответника /бездействието на служителите му във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общински пътища/, претърпени от застрахования вреди в резултат на настъпилото застрахователно събитие, стойността на вредите; платено застрахователно обезщетение. В доказателствена тежест на ответника е да докаже плащане на претендираната сума, да установи, че е обезопасил пътния участък, както и да установи наличието на съпричиняване от страна на водача на увредения автомобил.

Настоящият състав намира, че от представената застрахователна полица „Каско“ и „Автомобилен асистанс“ № 0320219907005926 от 30.03.2021 г. се установява, че за периода от 01.04.2021 г. до 31.03.2022 г. МПС Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК № е било застраховано по посочената застраховка в ЮЛ. Съгласно нормата на чл. 344 от КЗ, застрахователният договор е формален договор и следва да бъде сключен в писмена форма и да съдържа реквизитите, посочени в чл. 345 КЗ, като видно от представената полица същата съдържа всички необходими реквизити, като същата е подписана от застрахованото лице.

Процесното ПТП е причинено от необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, като по делото е отелено за безспорно, че така посочения участък се намира на общински път. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. с § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА общинските пътища, улиците, булевардите, са собственост на общината и то от категорията на публичната общинска собственост. Поради това за общината съществува задължение да поддържа собствеността си, която е предназначена за обслужване на населението. Съгласно разпоредбата на чл. 31 от ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища, публична общинска собственост /чл. 8, ал. 3 от Закона/, се осъществяват от общините, като съдържанието на тези дейности е подробно определено в § 1, т. 12, 13 и 14 от Допълнителните разпоредби на ЗП, включително поддържането на пътищата като дейност по осигуряване на необходими условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, с правомощия на кмета на общината /чл. 19, ал. 1, т. 2 от ЗП/. Подобна е и разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗДвП. В конкретния случай, доколкото на пътното платно е установено наличието на необезопасена и необозначена дупка, то лицата, на които е възложено от С.О. да извършат

непосредствено дейностите по поддръжка на пътищата, очевидно не са изпълнили тези дейности. В резултат на това виновно бездействие, доколкото вината се предполага съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД, е причинено и процесното ПТП. Поради това на основание чл. 49 ЗЗД възложителят на дейностите по ремонт и поддръжка на пътя – ответникът С.О., следва да отговаря за вредите, причинени от бездействието на лицата, на които е възложил да извършат тези дейности.

Поведението на ответника е противоправно, тъй като с бездействието на служители на ответника и на други изпълнители /доколкото част от процесната улица се поддържала от третото лице помагач/, на които общината е възложила поддържането на пътя - те не само не са отстранили съществуващата на пътя дупка, но не са и сигнализирали за опасната неравност, с цел организиране на движението около дупката по начин, осигуряващ нормалното преминаване на автомобили. От показанията на свидетеля П., които следва да бъдат кредитирани, тъй като са обективни, последователни, съответстващи на останалите събрани по делото доказателства и житейски логични относно главния факт на доказване /настъпването на вредоносния резултат и причината за него/ са формирани непосредствено и не са повлияни от други обстоятелства, от които се установява, че на 31.05.2021 г., на общински път процесното МПС е преминало през необезопасена и несигнализирана дупка, в резултат на което е спукало гума.

Неоснователни са твърденията на ответника, че не бил установен механизма на процесното ПТП, както и причинно – следствената връзка между вредата и виновното бездействие на служителите на С.О.. По отношение на описания от ищеца механизъм на ПТП - място на настъпване, причината, връзката с увреждането в случая, ищецът проведе пълно и главно доказване на посочените факти. Съгласно приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза се установява, че причините за настъпване на ПТП били слените: на 31.05.2021 г. около МПС марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, се движело адрес при преминаване през необезопасена дупка на пътното платно, вследствие на което по автомобила настъпили материални щети. В този смисъл са и показанията на свидетеля П., който посочва, че действително посочва, че не си спомнял името на улицата, но инцидентът настъпил през м. май 2021 г. в гр. С., с автомобил „Ленд Роувър Дискавъри“ ДК №, който бил взет за тестово каране преди да го закупят. Свидетелят посочва, че пътят бил павиран, а автомобилът се движел в крайния десен участък на пътя където имало разбити павета и минавайки се спукала задна дясна гума. Следователно причина за настъпване на процесното ПТП е именно наличието на необезопасена дупка на пътното платно, която става причина за настъпване на произшествието, в резултат на което на МПС марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК № са причинени имуществени вреди. Съгласно приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, щетите по процесното МПС се намирали в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 31.05.2021 г. произшествие в град С.. Неоснователни са и оплакванията на ответника за липса на

доказателства за плащане на процесните суми, доколкото по делото са представени фактура № 0002312376 от 10.06.2021 г. издадена от ЮЛ за извършен ремонт на автомобил марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, на стойност 882.12 лв. с ДДС, както и платежно нареждане от 16.06.2021 г. за заплащане на ЮЛ сумата от 882.12 лв., представляващо плащане по щета № 210861055.

Настоящият състав намира, че при съдебно заявена претенция, съдът следва да определи дължимото се обезщетение по действителна стойност на вредата към момента на настъпването на застрахователното събитие, вкл. като ползва заключение на вещо лице. Принципът на пълната обезвреда, означава, че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането - да се приведе увреденото МПС в изправно и годно за движение техническо състояние. Следователно ответникът в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие. При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещь от същото качество и вид може да бъде купено. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност. В настоящият случай от приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, която настоящият съдебен кредитира като компетентно изготвена, се установява, че стойността необходима за възстановяване на МПС марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП била 901.92 лв. Ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата, като съдът намира, че сумата от 15 лева, сочена като разноски, съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета, поради което същата следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума. Общия размер на регресното вземане на ищеца възлиза на сумата от 916.92 лв., като с оглед на диспозитивното начало в процеса, доколкото ищецът претендира сума в по-малък размер от 897.12 лв., именно в този размер искът следва да бъде уважен.

С оглед основателността на претенцията на ищеца следва да бъде разгледано наведеното с отговора на исковата молба и от третото лице помагач възражение за съпричиняване от страна на водача на увреденото МПС с оглед нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Настоящият състав намира, че така направеното възражение се явява неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. В доказателствена тежест на

ответника е да установи наличието на съпричиняване от страна на увредения, за което не само, че не се ангажирани никакви доказателства, но дори не са и направени доказателствени искания в тази насока, още повече, че с доклада по делото съдът изрично е указал, че за така посоченото обстоятелство не се сочат доказателства, поради което възражението се явява неоснователно.

По отношение на иска по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, настоящият състав намира, че задължението е без срок за изпълнение, към което с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая видно от известието за доставяне поканата с изх. № 310008192 от 29.07.2021 г., с която ищецът е претендирал от ответника възстановяване на сумата по процесната щета е получена от ответника на 30.07.2021 г., от който момент същият е изпаднал в забава. С оглед на гореизложеното основателна се явява акцесорната претенция по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като определено по реда на чл. 162 ГПК претендираното обезщетение за забава за периода от 16.08.2021 г. до 07.03.2022 г. възлиза на сумата в размер на 144.13 лв., като доколкото ищецът претендира сума в по-малък размер от 50.84 лв., то искът следва да бъде уважен в пълен размер.

По отговорността на страните за разноски:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. На основание чл. 78, ал. 1 във вр. ал. 8 ГПК заявителят /ищец/ има право на направените от него разноски в двете производства, като на ищеца следва да се присъдят сумите от 75 лв. държавна такса в исковото производство, 360 лв. адвокатско възнаграждение в исковото производство, 250 лв. депозит за вещо лице, 20 лв. депозит за свидетел, 25 лв. платена държавна такса в заповедното производство и 360 лв. адвокатско възнаграждение в заповедното производство.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените иск от ЮЛ, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление адрес срещу С.О., с БУЛСТАТ ***, с адрес адрес, по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 410, ал.1, т. 2 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че С.О. дължи на ЮЛ сумата от 897.12 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноски в размер на 15 лв. по щета № 210861055 по застраховка „Автогрижа“, застрахователна полица № 0320219907005926 за нанесени щети на МПС марка „Ленд Роувър“, модел „Дискавъри“ с рег. № ДК №, във връзка с настъпило застрахователно събитие на 31.05.2021г. /ПТП/ в адрес, ведно със законната лихва от 07.03.2022г. до окончателното изплащане, както и сумата от 50.84 лв., представляваща мораторна лихва за период от 16.08.2021 г. до 07.03.2022 г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по гр. д. № 12075/2022 г. по описа на СРС, 39 състав.

ОСЪЖДА С.О., с БУЛСТАТ ***, с адрес адрес, да заплати на ЮЛ, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление адрес, на основание чл. 78, ал. 1 във вр. ал. 8 от ГПК сумата в размер на 1090 лв. - разноси в исковото и заповедното производство.

Решението е постановено при участието на привлечено от ответника трето лице-помагач - ЮЛ, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление адрес.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____